

Lyrikk

En Lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten. Velkommen og lykke til!

Tone Skjerven – lagleder

Mottaket av stafett-
pinnen utløste mye
hyggelig aktivitet:

For det første kontakt med
kulling fra Tromsø-kull 75;
Torbjørn Uhre, som jeg
ikke har sett på flere år.

For det andre en helg med
gjensyn av mye god lyrikk.
Ikke alt som står i hyllene
leses like flittig! Jeg endte
imidlertid med et dikt som
ofte er i bruk, dels fordi
det også kan synges:
Henrik Wergeland –
Den første gang

Jeg lærte de første seks stro-
fene da jeg var ung, og de
har fulgt med siden, både
privat og i arbeid. Diktet
beskriver 'syntesen', øye-
blikkets mulighet. Werge-
land bruker, som han ofte
gjør, presise og vakre bilder
fra naturen. Å gripe en si-
tuasjon her og nå, se poten-
sialet til en 'Første gang',
det gir en viktig dimensjon
i mitt dagligliv. Jeg deler
 gjerne diktet med andre.

Jeg lar stafettpinnen gå til
en annen kulling fra
Tromsøtiden, Solveig
Ulstein som bor i Ålesund
og arbeider på Sunnmøre.

Vennlig hilsen
Bente Thorsen

Den første gang

*«–For første gang, for første gang»
det giver mangen småting rang.
Den varer kort, – kun i sekunden.
Den er forbi, når den er runden.*

*Selv gresset har en sådan fest:
da regnes unges forår best,
når første grønne mulden bryter,
og kvisten hjertebladet skyter.*

*Metallet fikk sin egne klang
av som det lød den første gang,
da alfen hamret inn i stenen
sølvdrusene og kobbergrenen.*

*Hvis der var sjel i rosen, den
seg ønsket, den var knopp igjen,
just i den stund dens purpur tennes.
Den dør fordi det ei kan hendes.*

*Så mild er Gud, at alt, hvor smått,
en «første gangs» triumf har fått.
I den sekund det døde lever,
og livet seg til himlen hever.*

*Hvor øksen gjør i skogen dag
han spreder engens regnbuflagg;
med bandet ørken der han senker
hvor spirens «første gang» man krenker.*

Henrik Wergeland